

Een koffietafelboek om rode oortjes van te krijgen. Dat is *Naakte feiten* van fotograaf Peter Blok. Seks als hobby of beroep is niet per se plat.

MAARTJE DE GRUYTER

‘We zijn preutser dan in de jaren tachtig’

Een foto van zeven mannen naast elkaar, op de rug gefotografeerd. Hun broek hangt net onder hun blote billen, ze staan met hun gezicht pal achter een breed, zwart houten schot. Ernaast een foto van dezelfde situatie maar dan van de voorkant gefotografeerd. Deze foto toont enkel het brede zwarte houten schot waar twee piemels door twee gaten piepen. Het geslachtsdeel van een derde man is buiten zicht vanwege de vrouw die er op mondhoogte voor zit.

Het zijn twee van de 218 foto's die zijn afgedrukt in het fotoboek *Naakte feiten* van fotograaf Peter Blok. Aan de keukentafel bladert Blok door 25 jaar fotojournalistiek. Maar dan alleen de fotografie die letterlijk veel blootgeeft van de gefotografeerden. Een schaars geklede vrouw die haar man aan een leren lijntje met zich meetrokt, de man is onherkenbaar vanwege zijn rubberen masker. “Deze foto maakte ik op een seksbeurs,” licht Blok toe. Een man die naast een geopende wc deur grijnzend een sigaretje rookt terwijl een vrouw in het kleinste kamertje een andere man oraal bevredigt. Blok: “Het ‘lijdend voorwerp’ van deze plaat vond het geweldig dat hij zo op de foto kwam.”

Terwijl Blok de ene anekdote aan de andere rijgt, serveert echtgenote Denie thee met Turkse balletjes die ze zelf draaide van een mengsel van gemalen wortels, noten en kokos. Blok doet geregeld een beroep op het geheugen van zijn vrouw: “Waar heb ik deze foto ook alweer genomen?” Denie Blok schat dat ze bij een kwart van het werk dat in het boek staat, aanwezig was bij de totstandkoming. Ze verzorgt de administratie van haar man en onderhoudt het contact met onder meer fotobureau Hollandse Hoogte. Zijn reportages voor bladen als *Panorama*, *Revu*, *NRC-magazine M*, *AD-magazine* en Duitse bladen als *Stern* en *Der Spiegel* hebben hem de reputatie van topfotograaf opgeleverd. Bloks werk is meermalen bekroond met de Zilveren Camera, een World Press Award (1989) en een European Newspaper Award (2005).

Hoe krijgt hij het voor elkaar zo ontzettend veel foto's met seks, naaktheid en erotiek als onder-

Twee Zuid-Amerikaanse transseksuelen langs de weg in het Bois de Boulogne in Parijs.

FOTO PETER BLOK

werp? Zou hij uit privéoverwegingen zo veel in de zogeheten seksindustrie rondlopen?

Zoiets veronderstellen zou in een ander geval betekenen dat een gynaecoloog zijn beroep kiest omdat hij graag naar vagina's gluurt en een bakker de hele dag door taartjes eet. Nee. Blok is gefascineerd door alles wat doorgaans verborgen blijft in onze samenleving. Dat kunnen commando's zijn op vier kilometer hoogte in een Hercules of een ontgroening op de KMA. Of travestieten die in nachtelijk Parijs hun klandizie bedienen.

Naakt, met alleen een open wapperende trenchcoat lopen laatstgenoemden zwaar opgemaakt over een pagina van Bloks boek. “Aan de

‘Het merendeel van seksfeesten en partnerruilavonden wordt bezocht door mensen die plezier hebben’

manier waarop zij haar benen bij elkaar houdt, zie je dat ze nog niet helemaal klaar is. De geslachtsveranderende operatie moet nog plaatsvinden.”

Maar hoe raakt Blok telkens verzeilt in situaties die voor de doorsnee man toch redelijk obscuur zijn? “Ik moest eens een reportage schieten over Nederlanders in Frankrijk. Toen stuitte ik op een man die overdag een nette baan heeft, maar zich in zijn vrije tijd inzet voor die transseksuelen. Hij stelde voor dat ik eens mee zou gaan bij het uitdelen van condooms en glijmiddelen. Zo kon ik heel dichtbij komen op een plek waar dat doorgaans niet zo gewenst is. Dat gaat vaker zo. En ik ken inmiddels ook wel een beetje de weg.”

Het is opvallend hoe dicht Blok op zijn onderwerpen staat. Allerlei poses en handelingen die veel mensen het liefst onder de lakens houden, kreeg Blok vlak voor zijn lens. “Ik denk dat mensen mij zo dicht op de huid toelaten omdat ik mijn werk serieus neem en iedereen voor mijn camera met het volste respect benader. Mensen voelen dat aan. Bovendien, ik kom niet gluren. Ik doe ge-

woon mijn werk. Ik zie bij wijze van spreken niet eens dat mensen naakt zijn, ik fotografeer met een professioneel oog. Hoewel ik vaak veel plezier heb om allerlei situaties. Maar meestal achteraf.”

De voorplaat van het boek is een mooie illustratie van Bloks werkwijze. Op een erotischbeurs poseert een meisje wijdbeens en mogen bezoekers haar in al haar naaktheid fotograferen. Blok distantieerde zich van het tafereel en fotografeerde de drom amateurfotografen die schaamteloos dichtbij er op los kieven tussen de benen van de vrouw. “Schaamteloos, ja. Maar het is toch ook lachwekkend, van die mannetjes die zich daar verlekken.” Ziet Blok dan nooit uitbuiting of misbruik? “Welnee. Het merendeel van al die seksfeesten, partnerruilavonden of erotische shows wordt gemaakt en bezocht door mensen die puur plezier hebben. Ik zie mensen die genieten, ze zijn trots op zichzelf en op wat ze te bieden hebben. Ze worden niet gehinderd door schaamte”

De benadering van Blok is humoristisch en inderdaad, of het nu nu-

disten op leeftijd zijn of geofende paaldanseressen, bijna alle foto's stralen iets opgewekts uit. Soms ontroering, zoals twee voorzichtig zoenende pubers bij de wc in een discotheek. Soms ongeloof en desoriëntatie, zoals bij de kindjes die met hun ouders toeschouwers zijn van een moddergevecht van blote meiden tijdens een dorpsfeest. Ook wel onthutsing, op een foto helemaal achterin het boek waarop een vrouw afgemat allerlei lichaams-sappen van haar blote lijf veegt. Haar blik is uitgeblust.

Het meeste materiaal uit zijn koffietafelboek, zoals Blok het omvangrijke werk grijnzend noemt, verscheen in tijdschriften. Maar de vraag naar dergelijk expliciet werk neemt steeds meer af. Commercie is daar veelal de oorzaak van, meent Blok. “Het moet allemaal netjes omdat de bladen afhankelijk zijn van de adverteerders en de adverteerders durven niet.”

Is onze hele samenleving preutser en behoudender geraakt na de vrije jaren zeventig en tachtig? “Een beetje wel. Aan de andere kant is de baanbrekende rol die bladen als *Revu* en *Panorama* vroeger speelden, misschien uitgewerkt. Internet is natuurlijk een vrijplaats voor alles wat verboden is. Maar toch, ik maak journalistiek werk, dat is natuurlijk heel wat anders dan pornografie.”

Naakte feiten, d'jonge Hond, € 29,95. Verschijnt vandaag. www.peterblok.nl

ADVERTENTIE

**BETAAL
DE ECHTE
PRIJS VOOR
JE TICKET**

Koop alléén via de website van de artiest, zaal of organisator
Meer info? Check www.weetwaarjekoopt.nl

WEET
WAAR
JE KOOPT
.NL